

POSTANOWIENIE

15 kwietnia 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Przesławski

w sprawie z powództwa M.P.
przeciwko Bank S.A. w W.
o zapłatę,
na skutek skargi kasacyjnej Bankowi S.A. w W.
od wyroku Sądu Okręgowego w Poznaniu XV Wydział Cywilny Odwoławczy
z 12 maja 2023 r., XV Ca 1404/22,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych
w dniu 15 kwietnia 2025 r.,
w przedmiocie wniosku powoda o zbadanie spełnienia przez sędziego Sądu
Najwyższego Dariusza Pawłyszczkę wymogów niezawisłości i bezstronności
w sprawie I CSK 3230/23

odrzuca wniosek.

UZASADNIENIE

Powód pismem z 19 stycznia 2024 r. wystąpił z wnioskiem o stwierdzenie braku spełnienia przez sędziego Sądu Najwyższego Dariusza Pawłyszczkę wymogów niezawisłości i bezstronności sędziowskiej oraz o wyłączenie go od rozpoznania sprawy zawisłej na skutek skargi kasacyjnej wniesionej przez pozwanego – Bank S.A. od prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w Poznaniu z 12 maja 2023 r., sygn. akt XV Ca 1404/22.

Pozwany pismem z 1 lutego 2024 r. wniósł o odrzucenie wniosku pełnomocnika powoda z 19 stycznia 2024 r.

Sąd Najwyższy zważył co następuje:

Zgodnie z art. 29 § 5 ustawy z 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (tekst jedn. Dz.U. 2024, poz. 622 ze zm., dalej: „ustawa o SN”) dopuszczalne jest badanie spełnienia przez sędziego Sądu Najwyższego lub sędziego delegowanego do pełnienia czynności sędziowskich w Sądzie Najwyższym wymogów niezawisłości i bezstronności z uwzględnieniem okoliczności towarzyszących jego powołaniu i jego postępowania po powołaniu, jeżeli w okolicznościach danej sprawy może to doprowadzić do naruszenia standardu niezawisłości lub bezstronności, mającego wpływ na wynik sprawy z uwzględnieniem okoliczności dotyczących uprawnionego do wniesienia wniosku oraz charakteru sprawy.

W świetle art. 29 § 9 ustawy o SN wniosek powinien zawierać żądanie stwierdzenia, że w danej sprawie zachodzą przesłanki, o których mowa w § 5, a także przytoczenie okoliczności uzasadniających żądanie wraz z dowodami na ich poparcie.

Przenosząc powyższe na grunt analizowanej sprawy podkreślić należy, że wnioskodawca nie wskazał innych okoliczności powołania sędziego SN Dariusza Pawłyszczke poza faktem powołania go na stanowisko sędziego Sądu Najwyższego na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa, której status jest przez wnioskodawcę kwestionowany. Zarzut ten uczyniono osią wniosku.

Z kolei w świetle art. 29 § 4 ustawy o SN okoliczności towarzyszące powołaniu sędziego Sądu Najwyższego nie mogą stanowić wyłącznej podstawy do podważenia orzeczenia wydanego z udziałem tego sędziego lub kwestionowania jego niezawisłości i bezstronności. Sformułowane przez wnioskodawcę zarzuty nie mogły zatem odnieść skutku.

Wskazać należy, że celem instytucji uregulowanej w art. 29 § 5 i n. ustawy o SN nie jest umożliwienie kwestionowania przewidzianego przez ustawodawcę systemu powoływania sędziów, ale ocena indywidualnych okoliczności dotyczących powołania konkretnego sędziego oraz jego zachowania po powołaniu, przy czym ocena ta powinna nastąpić w kontekście konkretnej sprawy (zob. postanowienia Sądu Najwyższego z 8 marca 2023 r., III CB 6/22; z 2 sierpnia

2023 r., III CB 29/23 i z 24 października 2024 r., III CB 79/24).

Ponadto, analizując treść wniosku i przywołanej w nim argumentacji przyjąć należy, że wnioskodawca nie wskazał żadnych zdarzeń ani zachowań sędziego SN Dariusza Pawłyszczycze mających miejsce po jego powołaniu na stanowisko sędziego Sądu Najwyższego, które w okolicznościach danej sprawy mogłyby świadczyć o jego potencjalnym braku niezawisłości lub bezstronności, mającym wpływ na wynik sprawy. Nie stanowi takich okoliczności przywołanie fragmentu orzeczeń wydanych z udziałem SSN Dariusza Pawłyszczycze.

Wobec powyższego wnioskodawca nie spełnił wynikającego z art. 29 § 9 pkt 2 w zw. art. 29 § z 5 ustawy o SN wymagania formalnego wniosku (tak Sądu Najwyższego w postanowieniach: z 15 marca 2023 r., III CB 22/22; z 29 marca 2023 r., III CB 9/23; z 6 kwietnia 2023 r., III CB 19/23; z 2 sierpnia 2023 r., III CB 29/23; z 6 września 2023 r., III CB 31/23; z 4 października 2024 r., I ZB 54/24, i z 5 listopada 2024 r., I NB 2/24).

Wobec tego, wniosek podlegał odrzuceniu na podstawie art. 29 § 10 ustawy o SN.

Orzeczenie wydano w składzie jednoosobowym na podstawie art. 397 § 1 k.p.c. w zw. z art. 29 § 24 ustawy o SN, gdyż podjęta decyzja procesowa nie stanowiła merytorycznego rozpoznania wniosku, o którym mowa w art. 29 § 15 ustawy o SN.

(R.N.)

[a.]